

Voorwoord

De mooie, warme zomer is weer voorbij. De donkere dagen komen er aan. Aan het begin van de donkerste maand van het jaar, houden we Wereldlichtjesdag.

Elk jaar op de tweede zondag van december om 19 uur lokale tijd worden er wereldwijd vele kaarsjes aangestoken die minstens een uur branden. Zo gaat er als het ware een virtuele, 24 uur durende **golf van licht over de wereld**, dat zich van tijdzone naar tijdzone beweegt. Dat geeft een warm gevoel waardoor je beseft dat je niet alleen bent met dat immense verdriet. Iedereen vult dit in zoals hij of zij wil. Men kan deelnemen aan een Wereldlichtjesdag-bijeenkomst of men kan herdenken in intieme kring. Het voornaamste doel is nog steeds om **vriendschap, begrip en hoop** te bieden aan ouders, broers en zussen, grootouders en andere familieleden tijdens het zware rouwproces dat op het overlijden van een kind volgt. Het is veruit het ergste wat men kan overkomen, maar het besef dat je niet alleen bent met je verdriet kan een ware steun zijn.

Terwijl vele mensen deze dag voorbereiden, heeft onze ploeg van de redactie zich voorbereid en boeiende artikels geschreven voor ons nieuwe editie. Je vindt de normale artikels terug, zoals het voorwoord, woord van het bestuur, boekbespreking... Verder vind je ook nog een boekvoorstelling van ons pas verschenen boek, "Ik heb je lief". Het boek is geschreven door een ervarendeskundige en zeker aan te raden.

Dit is weeral de laatste editie van 2023. De feestdagen komen weer heel snel dichterbij. Dagen waarop we onze engeltjes eens te meer missen, maar ook dagen van gezelligheid, feest met en voor de familie. En weet je, onze engeltjes zijn er altijd bij, zij vieren mee feest want ze zitten altijd in ons hart.

Namens de redactie, wens ik jullie allemaal warme kerstdagen toe en een mooie overgang naar 2024.

Een warme groet namens de redactie,
Bernadette, Ellen en Linda

Woord van het bestuur

Lieve allen,

Een voorwoordje van het bestuur voor dit mooie magazine die door vele vrijwilligers weer met veel zorg tot stand is gekomen.

De juiste woorden vinden voor dit nummer in dit gedeelte van het jaar, waar een ieder zich aan het opmaken is voor de "feestdagen", is niet gemakkelijk.

Het zijn hele mooie dagen, maar ze kunnen ook heel eenzaam zijn, het zijn dagen waarin vele gemist worden.

Toch willen we jullie allen vele mooie dagen toewensen. Dagen met een lach en een traan misschien, maar hopelijk bovenal met veel gezelligheid en warmte.

We kijken terug op een heel mooi Lieve Engeltjes jaar. We vierden ons jubileum, er kwam een prachtig nieuw boek uit.

En zo ligt dan voor jullie een mooi magazine die mogelijk in deze donkere dagen heel welkom is. Veel leesplezier en hele goed dagen toegewenst.

Het bestuur van lieve engeltjes,
José, Ellen, Tineke en Ellen

Boekpresentatie: Ik heb je lief

Welkom bij de boekpresentatie van "Ik heb je lief". Dit jaar bestaat Lieve Engeltjes 25 jaar. Dit vierden wij in maart van dit jaar met een mooie dag.

De wens voor een boek was heel groot, dus plaatsten we meer dan een jaar geleden een oproep op de site van Lieve Engeltjes. Daarop kwamen een aantal reacties. Met al deze (groot)ouders zijn we samen begonnen met het schrijven van een boek.

Het thema van het boek "Rouw om het verlies van een (klein)kind." We wilden een tijdreis maken in dit boek waarin we laten zien door ervaringsverhalen hoeveel er veranderd is in de jaren.

Waar je vroeger je kindje niet mocht zien, geen afscheid kon nemen of tastbare herinneringen kon maken, is dat nu allemaal veranderd. Afscheid nemen is nu heel belangrijk in de rouwverwerking. We vroeger Manu Keirse om ons voorwoord te schrijven. Dat deed hij graag. Graag delen we wat mooie woorden die hij voor ons schreef.

Geen kind is zo aanwezig als het kind dat wordt gemist. Tot voor enkele decennia werd ervan uitgegaan dat het sterven van een kind tijdens de zwangerschap en bij de geboorte gemakkelijk te verwerken is. Wat je nog niet hebt gehad, kan je ook niet missen, dacht men

Vandaag is die erkenning meer en meer een realiteit geworden en is de opvang van ouders van een heel andere orde. Ook dat boek wil met ervaringen van ouders daar een lans voor breken. Het kan inspirerend zijn voor ouders te lezen dat ze niet alleen staan met hun verdriet. De genuanceerde beschrijving van zoveel ervaringen kan een leidraad zijn voor hun familie en voor hulpverleners.

We mogen niet vergeten dat er vandaag nog veel ouders en grootouders leven die in het verleden nooit de terechte erkenning hebben ervaren. De rouw en de oude pijn kunnen weer bovenkomen naar aanleiding van het sterven van een kleinkind of een achterkleinkind.

Nu staan we hier, bijna een jaar later, met een prachtig boek in onze handen. De meeste schrijvers kunnen vandaag ook aanwezig zijn. Wat fijn om elkaar nu bij deze gelegenheid ook echt te ontmoeten.

We zijn trots op het resultaat en blij met de stichting die voor ons allemaal zoveel heeft betekend.

Daarom vonden wij het niet meer dan terecht om het eerste officiële exemplaar uit te reiken aan ons bestuur. Deze mensen zorgen er samen voor dat onze stichting al die jaren is blijven bestaan. Ze hebben ervoor gezorgd dat de stichting haar waarde heeft behouden voor iedereen die een kind moet missen.

Monique

Voorstelling van het boek

Gedicht wordt voorgelezen

Het eerste boek wordt officieel uitgereikt aan het bestuur

In tijden van nood leer je je ware vrienden kennen

In tijden van nood leer je je ware vrienden kennen, een spreekwoord maar voor veel lotgenoten veel meer dan enkel dat. Vriendschappen kunnen bij een heftig verlies zoals het verlies van een kind dieper worden en veel steun bieden, maar ook verdwijnen als sneeuw voor de zon. Zelf hebben wij na het verlies van ons zoontje beide meegemaakt. Er stonden mensen voor ons klaar waarvan wij het niet verwacht hadden en er waren mensen ineens niet in staat om ons te steunen waar wij dat wel verwacht hadden. Mijn beste vriendin was op dat moment net naar Azië geëmigreerd maar twijfelde geen moment en was zo snel mogelijk bij mij. Ook mijn beste vriend die in Duitsland op enkele uren afstand woont, was er waar hij kon voor ons. Gelukkig hebben de meeste andere vrienden ons ook ontzettend geholpen die eerste periode en nog altijd. Nu zes jaar na zijn overlijden krijgen wij nog steeds kaarten, appjes en berichtjes van vrienden die aan Sven en ons denken. Daar zijn wij echt ontzettend dankbaar voor.

Helaas waren niet alle vriendschappen zo sterk als vooraf gedacht. Sommige mensen hebben een appje gestuurd met condoleances en vervolgens nooit meer iets laten horen, anderen hebben niets laten horen. Aan één van de vriendinnen die helemaal niets had laten horen heb ik later gevraagd of zij het bericht wel had gekregen dat ons zoontje was overleden. Zij gaf aan dat zij echt niet had geweten hoe zij moest reageren en dat de tijd steeds meer verstreek en dat zij zich steeds bezwaarden voelde om nog iets te laten weten. Met haar is de vriendschap weer redelijk hersteld, maar er zijn anderen die tot op de dag van vandaag ons uit de weg zijn gegaan. Hoewel wij snappen dat het voor anderen misschien moeilijk was om te weten hoe zij moesten reageren, maar één van onze beste gezamenlijke vrienden is bij de herdenkingsdienst geweest voor Sven en heeft vervolgens helemaal nooit meer iets laten horen. Dit is iets wat ik nog steeds niet zo goed begrijp en wat ook nog wel steekt bij zowel mij als mijn partner. Ook zijn er wat kennissen waarmee geen contact meer is na ons zoontje zijn overlijden.

Van veel lotgenoten heb ik hetzelfde gehoord, sommige vriendschappen verdiepen zich, sommige mensen verbazen je in positieve zin en andere mensen verbazen je in negatieve zin.

Linda, mama van Sven*

¹ Foto: HENOCH

Vrijwilliger van het Jaar

Stel jezelf even voor

Ik ben Hanny van Olst, 74 jaar. Moeder van Conny*, Korien en Alex.
Oma van 4 lieve kleinkinderen.
Getrouwd met Henk al bijna 55 jaar.

Heb je hobby's?

Mijn hobby's zijn, lezen, wandelen, genieten in de natuur, fietsen. De herfst vind ik een prachtig jaargetijde.
Haken, fotograveren van begraafplaatsen, dat doe ik voor de site:(online [begraafplaatsen.nl](https://www.begraafplaatsen.nl).) het bezoeken van begraafplaatsen.
Ik kan genieten van mooie muziek, ik ga graag naar een concert van o.a koren.

Je engeltje(s) wil je er over vertellen?

Mijn engeltje Conny, werd op 7 juli 1970, stilgeboren. Helaas heb ik haar niet mogen zien en geen afscheid kunnen nemen. Zij is overleden door zwangerschapsvergiftiging.
Conny had een waterhoofdje en een open rugje. Dat ze niet mocht blijven leven, heb ik vrede mee, er is haar ws veel leed bespaard. Maar dat ik haar niet gezien heb en geen afscheid kon nemen, die pijn

blijft altijd.

Haar verhaal en vele andere verhalen van lotgenoten, staan beschreven in het pas uitgekomen jubileumboek, Ik heb je lief.

Hoe ben je bij LE terecht gekomen?

Na de geboorte van Conny*, kreeg ik geen enkele begeleiding, er werd geadviseerd om zo snel mogelijk weer zwanger te worden.

Na vele jaren, las ik een stuk in de krant, over Lieve Engeltjes, waarbij je je kon aanmelden, bij verlies van een kind(eren)

Daar heb ik mij aangemeld en ik kwam in een warm bad terecht.

Eindelijk werd ik gehoord, ik mocht over Conny* spreken, ik stond niet alleen in mijn verdriet, er was altijd een luisterend oor. En ik kon ook anderen tot steun zijn.

Ik kreeg ook tips om bijv het dossier van het zh op te vragen. Dat heb ik gedaan

In het begin mailde ik met moeders waarbij het nog niet zolang geleden was, die waren bezig met opnieuw zwanger proberen te worden enz..

Bij mij was het toen al best lang geleden.

Later kwam de lijst Eindelijk Tastbaar, daar waren moeders waarbij het langer geleden was en ook meestal geen afscheid hebben kunnen nemen van hun kindjes.

Wat doe je nu bij LE?

Hoe ben je in je taak gekomen waar je zit?

Waarom ben je precies vrijwilliger geworden binnen LE?

Op een gegeven moment ging er een vrijwilliger stoppen, en vroeg zij of ik haar plaats wilde innemen, zodoende ben ik gans geworden bij eindelijk tastbaar wat ik heel fijn vind. Om wat voor anderen te kunnen betekenen.

Op dit moment is het een beetje lastig, mensen mailen niet zo makkelijk meer.

De moeders willen wel graag bij de groep horen maar echt mailen gebeurt helaas weinig.

Wat lieve engeltjes mij heeft gebracht: heel veel steun en ontmoeting van veel lieve lotgenoten, Conny heeft geen eigen grafje ligt in een algemeen graf met meerdere kindjes, op haar plekje heeft omroep Max een keer een korte opname gemaakt, dat was heel mooi, op mijn initiatiefrijk er een gedenkmonumentje geplaatst voor alle jong overleden kinderen.

En op 4 juni dit jaar mocht ik vertellen in het radio programma " Waarheen Waarvoor. Op NH radio.

Over mijn vrijwilligerswerk bij lieve engeltjes en over Conny.

Dat was heel mooi en bijzonder.

En nu de grote verrassing vrijwilliger van het jaar te zijn. Zo mooi 🥰

Dankbaar voor dit alles. En mijn bijdrage voor het mooie boek" Ik heb je lief."

Is er een vrijwilligerstaak die je je eens voor heel even uit zou willen proberen?

Wat ik wel eens zou willen uitproberen, om een digi kaart te maken, ik heb veel bewondering voor het kaartenteam, ze maken zulke prachtige kaarten. Dat wordt altijd erg gewaardeerd.

Hanny, profioat als vrijwilliger van het jaar en bedankt voor je interview .

Bernadette, mama van Noël, Anique*, Judith en Daphne

Vrijwilligersdag

7 oktober ging de vrijwilligers dag door van Lieve Engeltjes. Zoals alle jaren kwamen we samen in De Bilt te Utrecht.

In de voormiddag vond de boekvoorstelling plaatst van het boek dat verscheen naar aanleiding van 25 jaar Lieve Engeltjes. Het boek is geschreven door mama's, papa's, oma's die allemaal een kindje missen. We hebben Manu Keirs bereid gevonden om het voorwoord te schrijven. Manu Keirs heeft veel betekend in de evolutie van het rouwen bij kleine kindjes bij overlijden.

In de namiddag kregen we een workshop "droomvanger maken" door Reni van [Lief je rouw](#). Eerst werd er stil gestaan bij onze engeltjes. We kregen een hartje en schreven daar de naam op van onze sterrenkindjes. Al de hartjes werden bij elkaar gelegd en er werd even stil gestaan bij onze engeltjes. Een kaarsje werd erbij gezet, zo waren onze engeltjes heel de namiddag dicht bij ons.

Heel rustig begonnen we daarna aan onze dromenvanger. Vanuit de rust en ons gevoel knutselde we met wol, lont wol, kralen, pluimen... een dromenvanger in mekaar.

Na het knutselen werden we nog uitgenodigd voor een heerlijk diner.
Bedankt bestuur voor deze fijne dag.

Bernadette, mama van Noël, Anique*, Judith en Daphne

DIT MAGAZINE IS MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR:

HikaShop Cart Module

De winkelwagen is leeg

Ram

graphic design **graphique**

Jan van Waarden

0031 6 22 98 95 78

www.ramvormgeving.nl

uitvaart **verzekering.nl**

UITVAARTVERZEKERING
VERGELIJKEN

OVERSTAPPEN.NL

Onafhankelijk vergelijken en besparen

Ter Zake Excel

verbetert

bestedeal.nl

Uitvaartverzekeringwijzer

Onafhankelijk informatiecentrum

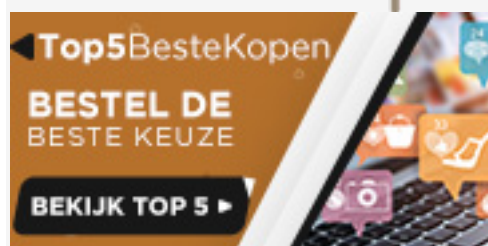

ikvergelijkonline.nl

BOSCH
GLASKUNST

slaapkops

VRIENDENLOTERIJ

- SINDS 1989 -

WIN MEER, BELEEF MEER

Partner van

bol.com

● support